

Tác giả viết bài, từng phải chờ đợi nhiều năm ở Hong Kong trước khi tôi được miễn thuế do.

Bà cho biết: "Tôi VN, tôi chưa từng viết văn viết báo, dù chỉ là viết bích báo cho tập thể. Sang xứ người, nhìn ra thì nghĩ Viết cái gì mà mình đang mất dần, tôi ráng tập viết văn. Xin đừng cười, khi vẫn tài trợ hoa quả tóc muối tiêu." Bài viết cho thấy cách nhìn sâu sắc về hoàn cảnh như già trẻ ở xứ người.

Hình minh họa: Phi trình Tân Sơn Nhất, Saigon, VN

Chị Ninh đứng nhìn phòng khách chật ních thùng các tông, chỉ u nay chỉ giao nhà cho người ta, tôi mai anh chỉ bay sang Los đoàn tôi với gia đình con gái.

Ngày chị sinh Lan, bên ngoài là n ch ng ch đ u th t v ng, m ch có b n cô con gái, đ a cháu ngo i đ u tiên l i là gái, ông ngo i không vui ch không phải bà ngo i.

Ông ngo i c i ru i, l i con gái, ch trách ông đ c, hai m i năm nay ông s ng bên "ngũ long công n ng" tính luôn bà v c a ông cho ch n con s năm, toàn tiếng khóc m nhân làm m m lòng nam nhi.

Ông buông m t câu th t m ch lòng, bà ch nh ngay, ô hay sao ông l i nói th , ông không s con gái bu n à, anh ch sui không chê con gái, mình bên ngo i m c chi mà than. Ông ch tr l i đ n bên chi c nôi nhìn con bé Lan, trông nó gi ng m , gi ng ông ngo i n a đ y, ông cu i th m, cháu ngo i là cháu mình, ch c ăn nh b p, thôi th cũng đ c.

Đ c quá đi ch , con bé Lan năm lên tám đã bi t n u c m ph m và trông em, cu L c nh h n ch hai tu i mà ch bi t làm gì c , ông ngo i c ng L c nh tr ng, cháu ngo i cùng h , mang tên lót bên ông, Nguy n Phúc..., ông h đ l m.

Đám cháu ngo i c a ông sau này toàn con trai, ông h hê, tr i bù đ p, b công ông trông đ i bao nhiêu năm, nh ng m y th ng cháu sau không mang h Nguy n, toàn là, Lê Nguy n, Vũ Nguy n... c gán ghép cái h Nguy n c a ông cũng không "l n đ c cái h bên ch ng".

Ngày Lan sinh con gái đ u lòng, ch Ninh ch ng bu n tí nào, ba th h đ u có con đ u là gái, ch cho đó là phúc l c, may là ông ngo i c a Lan đã m t, n u còn s ng ông l i hoài công mong đ i, đ a cháu c đ u lòng l i là con gái.

Ch Ninh vui l m, c tháng nay đ ng nghi p trong công ty ch làm, ai cũng vui v i ch , có con gái có khác, hô m t ti ng là nó b o lãnh anh ch đi. Ch bù con trai, mu n nó lo cho mình sang, ph i ch quy t đ nh c a "bà dâu", không ph i cách m nh đ i đ i, mà cái tr i tây xa xôi kia đã đ i ph n đàn bà, bây gi h bình quy n đ n phát khi p. Nói theo ki u Sài Gòn th i th ng, trên m c tuy t v i, s ng nhé các bà tha h đe n t ch ng, nh tay thôi, nh ông nhà "hóa r " quay v bên nhà c u v t đám ph n li u m ng l y "ch ng ngo i bang", bà coi nh tr ng tay.

M con ch đã bàn v i nhau, sang M ch s nhà trông hai cháu đ Lan h c n t, l y xong cái b ng k toán, lúc đó các cháu t ăn, t đón xe bus đi h c, ch s đi làm, b c đ u ch ng ch đi làm tr c đ không gây phi n hà con r .

Nh ng ngày đ u đoàn t , ti c nhà này nhà n , ra m t ba m , ông bà nh c v i b n bè, nh n nh p c cái xóm vi t nam trong khu nhà Lan, ai cũng m ng cho gia ch , chuy n này chúng mày tha h tay trong tay dung dăng dung đ đi ch i.

Ch ng ch Lan " không" bên nhà khá lâu, khi Sài Gòn b đ i tên, ngày anh c i b áo lính vì th i cu c, anh đóng vai xe ôm ch ch đi buôn, tròm tròm ba m i năm anh ch a h b c chân vô s đi làm. Sài Gòn m c a, tây tàu đ vào mi n nam kinh doanh, ch Ninh nh y vào s tây làm vi c, l ng vài trăm đô m t tháng, anh có nhi m v sáng đ a ch đ n s , chi u đón v .

Tám gi ch làm vi c trong s , anh ngao du m y quán cà phê v i đám b n già, anh thu c hàng

t& phú th& i gian, s& anh đ& b& c đ& u, l& n lên đi lính m& i m& y năm, sau đó v& nuôi, trách anh cũng t& i, lính ng& y ai cho làm vi& c.

Cô em v& chanh chua x& p anh vào m& t cái ngh& m& i toanh, "làm thính", ai đi làm m& c h& , anh thính l& ng & nhà h& ng đ& i, sáng chi& u làm "xe ôm" đ& a v& đ& n s& là quá l& m r& i, đòi h& i nhi& u cũng không đ& c, đàn ông bên nhà là "zua", đàn bà l& n x& n ăn b& p tai nh& ch& i.

Nh& cách m& nh đ& i đ& i, anh ng& i m& y ch& c năm nay, qua t& i M& , thiên đàng h& gi& i, sao anh th& y đ& i kh& quá, thiên h& lao đ& ng nh& goulag bên Sibérie, v& con b& t anh đi làm, mà làm cái gì, anh ch& bi& t làm thính, tay chân không quen lao đ& ng. M& y ông vi& t c& ng đ& i trá, lao đ& ng là vinh quang h& i nào, qua đây cày hai ba job là bi& t li& n, dân bên nhà s& ng nh& ti& n chu c& p c& a ng& i thân nên h& tiêu xài tho& i mái, đua đòi phát khi& p.

Lan h& i ba mu& n làm ngh& gì đ& con tìm, con nh& ch& m tiêu, ba m& y là chuyên viên "làm thính", t& đ& ng b& t & ng "làm thi& t", con nh& b& t hi& u, ác thi& t. Anh bí l& i, g& i đ& u, t& t& tính, ba m& i qua ch& a "đ& y th& ng", ki& u này ch& c ch& "thôi nôi" ba bi& t bò, bi& t l& t h& n hay, ng& i ta nói dân Sài Gòn l& i không sai.

Xin l& i, nhà đ& t có ch& , đ& ng v& đ& a c& n& m, m& ch lòng dân ta, ng& i nghèo, ng& i lao đ& ng chân chính bên nhà làm vi& c h& n m& i gi& m& t ngày, làm gì đ& c lãnh ti& n overtime, đa s& th& m l& ng đó, b& l& ng quên bên l& xã h& i, không ai đoái hoài, h& đáng đ& c trân quý.

B& ép u& n d& l& m, sau khi suy nghĩ "h& n thi& t", anh m& i ch& u đi làm, t& i nghi& p anh, đôi khi anh mu& n b& v& sài Gòn quách cho r& i, thiên đàng c& a ai ch& đâu ph& i c& a anh. Đàn ông bên này m& t giá tr& m tr& ng, ch& có quy& n h& n chi c& , la m& ng, đánh đ& m v& con là b& "h& n nai gì đó", & nai qu& qu& ng (911) nó còng tay làm th& t mình, anh ráng & ít b& a, thành vi& t ki& u, anh v& Sài Gòn c& i hoa h& u, ng& i m& u th& i trang, ho& c Em M& Xi (MC) cho b& ghét.

T& i nghi& p anh "hai lúa" c& a x& c& hoa, mu& n thành vi& t ki& u, ph& i & l& i ít nh& t năm năm, thi xong cái b& ng qu& c t& ch, lúc đó ph& i đ& c đúng là nai oanh oanh, ch& có đ& c nai qu& qu& , là r& t m& t cái b& ch, tàn m& ng vi& t ki& u đ& y. T& đây t& i đó hy v& ng cu& c s& ng m& i bên này thay đ& i cái nhìn méo mó c& a anh. Ch& Ninh th& n đ& m& t nh& ng ngày đ& u ra m& t b& n bè c& a con gái, ch& đ& ng đ& ng là tr& lý GĐ cho công ty n& c ngoài, anh ng& i nhà ng& i nh& ng& i th& t h& c.

Bên này h& ra ph& i lái xe, anh tính nh& m, đ& i gì h& c lái, ngày ngh& m& t công ch& con cháu đi

ch& i, đi ch& , anh đ& y v& đi h& c lái xe, n& i c& , m& t m& , chân ch& m. M& i ngày v& đ& a đón anh đi làm, x& M& này tàn ác h& n cán c& ng, nó đ& o l& n cu& c s& ng an nh& n c& a anh, m& y ông vi& t ki& u v& n& c ngh& h& u là ph& i l& m, dân ch& i sành đi& u có khác, hãy đ& i đ& y, ông s& v& cho mà xem.

M& i đó đã ba mùa lá r& ng, chân tay ch& ng ch& Ninh cũng r& ng r& i theo nh& p v& t s& , anh kiên nh& n ch& thêm vài tháng n& a, Lan ra tr& ng đi làm, th& v& anh v& "c& u" anh.

T& i đ& n hai v& ch& ng h& h& , anh tán v& :

- M& nó & nhà mãi, cùm chân m& t ch& , ch& c nh& vi& c làm.

Ch& ngây ngô :

- & , cũng nh& chút chút, nh& ng th& ng các cháu quá, r& i chúng nó không đành.

Anh m& t vía:

- Th& m& nó không đ& nh đi làm tr& l& i à, & nhà l& t ngh& làm sao.

Ch& & m & :

- T& t& tính, m& y ch& c năm nay cày r& i, v& l& i bên nhà dùng ti& ng tây, qua đây "chuy& n ng& " qua ti& ng anh, ph& i đi h& c ESL m& i "c& p nh& t" trình đ& ngôn ng& đ& c.

R& i ch& k& t m& t câu, xé nát tim anh:

- & nhà quen đ& m l& i, v& l& i đ& n thiên đ& ng r& i, ng& i th& xem có đúng nh& ng& i ta đ& n không.

Anh tiu ngh& u, sao t& nhiên ch& đòi "h& ng đ& i" s& m th& , ch& v& n siêng năng, không l& cái x& này làm ch& h& ng& i, bao nhiêu hy v& ng th& m kín, & p & nh& ng ngày an nh& n s& p t& i b& ng ch& c mong manh nh& chuông treo tóc t& .

Anh cắn h& n, anh c& n răng cày, ch& ngày ph& c thù đ& nh m& nh đang đi anh, trong lúc đó ch& t& nh queo, c& p sách đi h& c, ch& c m& y bà M& ch& b& o ch& cách s& ng bình đ& ng, bình quy& n đây. H& i & i, thiên đ& ng x& c& hoa, ch& & u đ& i đàn bà thôi, b& n đàn ông, m& t th& i hét ra l& a bên nhà, đ& n xác qua đây làm chi, gi& b& "ch& đ& t& do quá tr& n" b& c đ& i, mu& n la hét đánh đ& m cho h& c& n gi& n, ph& i g& m m& y th& ng "nai m& t m& t" (911). C& m t& mã hóa này, b& n anh nói v& i nhau trong quán cà phê đ& tránh t& i "phú lịch" nghe đ& c (police), "th& ng& " c& a m& y ông "b& t đ& c chí", nu& i ti& c th& i vàng son "ch& ng chúa v& tôi" đã lúi vào th& k& 20 v& a qua.

Tr& i không ph& lòng anh, đ& tháng đ& ngày, anh vác ch& ng đi thi qu& c t& ch, nh& đi làm m& y năm nay, ti& ng M& nghe quen tai nên anh không kh& p, v& l& i ch& Ninh kèm anh li& n tù tì m& y tháng m& i nên c& m cháo ngày nay.

M& nh b& ng qu& c t& ch v& t vai, chuy& n này anh thành vi& t ki& u th& thi& t, h& ng ph& i dân "green card" đầu nh& , c& m t& này anh dùng ti& ng M& chính th& ng, không c& n dùng "th& ng& ", bây gi&

mình thành "M& gi&y" th& thi&t, nên phân bi&t r& gi&a công dân m& v&i "th&&ng trú nhân".

Năm năm ch& đ&i, chuy&n này anh quy&t quay v& Sài Gòn cho b& n&i nh& nhà, v& đ& th&&ng th&c cái móc vi&t ki&u dính c&ng trên ng&&i anh, nh&t là "ch& em ta" bên nhà th& nào ch& v&n t&i v&n lui n&iu kéo. Anh m&m c&&i m&t mình, &ng ý l&m, th&m nghĩ, m& nó li&u h&n mà ngoan ngoãn, ông c&p k&e v&i gái tr& vài b&a l&y oai, m& nó ch& có n&&c "l&y ông" ông m&i quay v&.

Ch&a đ& ông nghề đã đ& hàng t&ng, anh h&i ch& quan, vi&t ki&u lúc này thua xa đ&i gia, ti&n đô la đ& m& hôi sôi con m&t bên này, b&i sao n&i v&i ti&n c&a m&y ông "quan đ&" chuyên "kinh doanh ti&n vi&n tr&" c&a các n&&c đ& vào VN. Anh ch& ngon lành v&i dân lao đ&ng chân chính, ch&a ch&c khá h&n dân ch& công ty T& N& H& H& (trách nhi&m h&u h&n), thua xa ca sĩ ngh& nhân ch&y show t& nam chí b&c, b&i sao đ&&c v&i vi&t ki&u "tái h&i h&&ng" l&p nghi&p, "tái" là vì sau m&y chuy&n đi v& thăm dò, xét th&y "quê h&&ng là chùm kh&ng t" nên ta "xin ch&n n&i này làm quê h&&ng".

Nh&m nhò gì ba cái chi ti&t l& t& đó, lòng anh đã v&ng nh& ki&ng ba chân, anh ph&i v& cho h& c&n th&m anh nh&n m&y năm nay, s&n đ& bà v&, may là ch& Ninh v&n ngoan ngoãn đ&a đón anh đi làm, đ& tr&&c cho b&ngán.

Cái ngày mong đ&i đã đ&n, máy bay s&p đáp xu&ng phi tr&&ng Tân S&n Nh&t, anh đi vào WC s&a l&i b& v&ó, trang ph&c đúng đ&iu vi&t ki&u, đ&i thêm cái "k&t" có ch& "du xi eo l&y" (UCLA) chánh hi&u con nai vàng dân "Cani" (Cali).

V&a đ&n Sài Gòn, anh đã hò các b&n h&p m&t t&i m&t quán ăn "bao b&ng" (buffet), sau bu&i ra m&t h&i ng&, b&n bè l&n l&&t g&p riêng anh, tri k& là đây, anh bi&u các b&n chút ti&n cà phê, g&i là hâm nóng tình b&ng h&u, đ&ng ti&n đi tr&&c là đ&ng ti&n khôn. Ch& Ninh tranh th& đi s&m áo dài cho con cháu, ch& nh& chìm trong cái th& gi&i áo dài c&a riêng ch&, ch& r&o h&t Sài Gòn, t& t&m, g&m l&a ... th& nào ch& cũng gom vào. Ch& &ng ý nh&t b& áo dài g&m b&n mùa, nghe "ngh& thu&t" nh& tác ph&m b&n mùa c&a Vivaldi, th&t ra là g&m Mai Lan Cúc Trúc, m&i áo m&t loài hoa in n&i trên n&n g&m màu đ& Bordeaux, màu xanh bi&n s&m ...

Sài Gòn ngày v&, anh ch&nh lòng nh& l&i th&i oanh li&t, th&y mình l&c l&ng gi&a con ph& thân quen gi& không còn quen thân vì cây c&nh cũng nh& con ng&&i đã đ&i thay. B&ng anh nh& nhà, cái nhà bên M&, đi xa m&i th&y nh&, cái xóm yên t&nh nhi&u k& ni&m, m&i năm năm mà anh th&y g&ng bó, có l& cu&c s&ng sinh đ&ng bên đó đã hoàn ch&nh quan ni&m s&ng c&a anh. Gi&c m&ng h&i h&&ng phai đ&n, anh th&y mình trôi n&i chong chênh gi&a cái thành ph& thay đ&i đ&n chóng m&t, tu&i già c&a anh khó "h&i nh&p" vào cái xã h&i bát nháo anh v&a b& đi vài năm nay.

Chông Chênh

Tác Giả: Đoàn Th& Tr& n H& ng Linh
Thứ Bảy, 10 Tháng 4 Năm 2010 16:06

Anh th& t v& ng th& y không ít ng& i có khuynh h& ng s& ng ki& u "chùm g& i", nh& t c& nh& t đ& ng r& g& i "ti& n đô", c& i h& i, ma chay, ti& n ch& , đi& n n& c, ti& n nghĩa v& quân s& , lao đ& ng XHCN, c& ti& n du l& ch ngày l& ... thân nhân bên kia b& đ& i đ& ng bao tr& n gói, công th& c hai hay ba trong m& t, y nh& qu& ng cáo đ& u g& i đ& u, b& t gi& c.

Không ng& m& y năm ng& i máy v& t s& , anh đã gi& t& cái ngh& "làm thỉnh" và thân ph& n chùm g& i năm x& a, tuy ch& a "yêu lao đ& ng" nh& đ& ng h& ng cày hai jobs, nh& ng đi làm có ti& n r& ng r& nh v& n h& n xoè tay xin ti& n v& .

Bây gi& anh b& t cầm h& n cái thiên đ&ng c& a đàn bà, x& M& "ch& i ép" đàn ông, nh& ng đ& i v& i m& y ông "ch& ng chúa", cái b& n "nai m& t m& t" đôi khi giúp h& đ& ng tay đúng lúc, tránh c& nh tan nhà nát c& a, m& y bà cũng đ& ng đ& a vào m& y ông "nai" ăn hi& p ch& ng t& i nghi& p, ch& ng mình, mình c& ng đâu có ai c& i.

Máy bay s& p đáp xu& ng phi tr& ng Los, anh đi vào WC s& a l& i b& v& , trang ph& c đúng đ& u VN, tee shirt in hình b& n đ& ch& S, cái "k& t" in ch& "Sàigòn Tourist". Phi c& chao đảo khi s& xu& ng đ& ng bằng, ru& t gan anh đánh th& t cái, thôi r& i anh v& a đ& quên con tim & đâu đó gi& a Sàigòn và Cali, t& a đ& nghiêng v& h& ng USA.